

การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*
DEVELOPING BASIC MOVEMENT SKILLS IN THAI DANCE APPLYING LEARNING
OF ACTIVITIES ACCORDING BASS ON DAVIES INSTRUCTIONALAL MODEL
WITH AN E-BOOK FOR GRADERS 4 STUDENT

ทรรศเทพ ศรีมี¹, พิทยวัฒน์ พันธะศรี², สมาน เอกพิมพ์³
Thattep Srimee¹, Pittayawat Pantasri², Samarn Ekkapim³
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2,3}
Mahasarakham Rajabhat University^{1,2,3}
Email : Thattep01998@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาทักษะการปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book กลุ่มที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น อำเภอในเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะปฏิบัติท่ารำ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E- book มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ (76.17/86.00) ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (75/75) 2) นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติท่ารำและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ทักษะปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 81.58 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E- book โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.26)

คำสำคัญ : ทักษะเคลื่อนไหวนาฏศิลป์ไทย; กิจกรรมการเรียนรู้; แนวคิดของเดวีส์

ABSTRACT

This research aims to 1) develop an effective learning activity for teaching basic Thai dance performance skills by applying Davies Instructional Model combined with an E-book for Grade 4 students, achieving the efficiency criteria of 75/75, 2) examine the students' performance skills in basic Thai dance; and 3) study the students' satisfaction with the learning activities using Davies Instructional Model combined with E-book media. The study group consisted of 38 Grade 4 students from Mahathai Suksa Khon Kaen School, located in Mueang District, Khon Kaen Province. The research instruments included lesson plans for learning activities, a performance skills assessment form, and a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that : 1) The efficiency of the learning activities for basic Thai dance performance skills using Davies Institutional Model with an E-book was $E_1/E_2 = 76.17/86.00$ which exceeded the set criteria of 75/75, 2)The students' performance skills in basic Thai dance after learning surpassed the set criteria, achieving 81.58%, 3)The students expressed the highest level of satisfaction with the learning activities using Davies Instructional Model combined with E-book media, with an overall satisfaction score of ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.26).

Keywords : Thai Dance Movement Skills; Learning Activities; Davies' Instructional Model

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจน ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจน เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบ

ความสำเร็จตามเป้าหมายคาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัวและบุคคล ต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในการวางแผนดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบตลอดจนปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติ ไปสู่คุณภาพตามมาตรฐาน การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและ พลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษา, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทาง ศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระ ในศิลปะแขนง ต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ทศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ซึ่งสาระสำคัญในนาฏศิลป์มุ่งให้ ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์ เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่าง อิสระสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษา, 2551) นาฏศิลป์ไทยถือเป็น วัฒนธรรมสำคัญสาขาหนึ่งที่มีการแสดงออกซึ่งสัญลักษณ์แห่งชาติเป็นเครื่องวัดความเป็นมาของ ประวัติศาสตร์ อันแสดงถึงความเป็นชาติที่มีความรุ่งเรืองมาแต่อดีตกาล เพราะมีลักษณะเป็นของ ตนเอง เริ่มจากการปรุงแต่งกิริยาท่าทางธรรมชาติของมนุษย์และสัตว์โดยการเลียนแบบแล้วนำมา ประดิษฐ์ดัดแปลงให้เป็นศิลปะที่งดงามในรูปร่างของการเยื้องกรายรำให้เข้ากับทำนองการขับร้อง และดนตรี ซึ่งเหล่านี้ได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับจนกระทั่งเป็นรูปแบบนาฏศิลป์ไทยประจำชาติ นาฏศิลป์ไทย มีลักษณะเฉพาะตัวและมีความเป็นไทยในตัวเองกล่าว คือ มีท่ารำที่อ่อนช้อย งดงาม แสดงออกของอารมณ์ตามลักษณะที่แท้จริงของคนไทย ท่าทางและผู้ชมเกิดความเข้าใจในความหมาย อย่างกว้างขวาง มีดนตรีประกอบ ซึ่งดนตรีนี้จะแทรกอารมณ์หรือรำกับเพลงที่มีแต่ทำนองหรือ มีทั้งเนื้อร้องและใส่ท่ารำตามเนื้อร้องนั้น ๆ (สุมิตร เทพวงษ์, 2548) ศิลปะแห่งการละคร ฟ้อนรำ และดนตรี เป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นชาติที่เจริญรุ่งเรือง ด้านวัฒนธรรม แสดงถึงลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึง ปัจจุบัน จึงนับเป็นมรดกประจำชาติที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้คนในสังคม ทั้งประโยชน์ต่อตนเอง และประโยชน์ต่อประเทศชาติ ช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายสร้างบุคลิกภาพ ทรวดทรงสง่างาม บุคลิกดี และสามารถยึดเป็นอาชีพได้ ส่วนคุณค่าทางจิตใจและทัศนคติช่วยให้มีจิตใจ ร่าเริง แจ่มใส กล้าแสดงออก มีความจำและปฏิภาณที่ดี ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ความพร้อมเพรียง ความสวยงาม ตลอดจนฝึกความอดทน ความขยันหมั่นเพียร รู้จักถ่ายทอด ความคิดความรู้สึก จินตนาการทำให้เป็น ผู้มีสุนทรียะในความงาม (วิมลศรี อุปรมย์, 2555)

จากการเรียนการสอน วิเคราะห์ สังเกต และสอบปฏิบัติการทำในเพลงพื้นฐานผลการสอบ ปฏิบัติของนักเรียนโรงเรียนมหาไถศึกษาขอนแก่น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ตลอด การเรียนและฝึกซ้อมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องนาฏศิลป์พื้นฐานครูผู้สอน พบว่า ได้คะแนนคิด เป็นร้อยละ 64.53 คะแนนเต็มจากการตั้งเป้าหมายที่ตั้งไว้จากร้อยละ 75.00 ของคะแนนเต็ม

เนื่องจากทำรำพื้นฐานเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนนาฏศิลป์ไทย ครูผู้สอนจึงต้องศึกษาค้นคว้า และแสวงหากลวิธีรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญญาและวิธีการจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในพื้นฐานนาฏศิลป์ตามที่ครูผู้สอนได้ตั้งเป้าหมายไว้และได้กำหนดวิธีการ แก้ไขในรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในกระบวนการเรียนนาฏศิลป์พื้นฐานมากยิ่งขึ้น จากการจัดรูปแบบการสอนพบว่าปัญหาที่พบนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะปฏิบัติเคลื่อนไหวทำรำพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์และไม่สามารถจดจำ ภาษาท่ารำและศัพท์ที่ใช้ในทางนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้องตามหลักการของนาฏศิลป์ที่ถูกต้อง อีกหนึ่ง สิ่งที่ทำให้นักเรียนขาดพื้นฐานเหล่านี้คือความคิดอันมากจากการรับฟังจากบุคคลอื่นและตนเองว่า นาฏศิลป์ไม่จำเป็นต้องเรียนพื้นฐานสามารถรำได้เลยตามจังหวะของเพลง ซึ่งเป็นเรื่องยาก ที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดความเข้าใจของนักเรียนและยังพบว่าผู้เรียนบางส่วนไม่กล้าแสดงออก ซึ่งการเรียนนาฏศิลป์มีความจำเป็นอย่างมากในกาแสดงออก ครูผู้สอนต้องเพิ่มทักษะด้านการสอน และการปฏิบัติจริงควบคู่ไปกับการเรียนแบบทฤษฎีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญในทักษะที่ ครูผู้สอนต้องการให้แก้ไขปัญญา (โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น, 2565)

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแนวคิดของเดวิสเป็นรูปแบบการสอนที่เน้น การพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนในด้านการฝึกให้ผู้เรียนนั้นสามารถทำทักษะย่อย ๆ ที่เรากำหนดไว้ให้ได้ก่อนแล้วค่อย ๆ เชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะหมู่ใหญ่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น โดยมีขั้นการเรียนการสอนดังนี้ ขั้นที่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือ การกระทำ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะ กระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนทำได้ดีในภาพรวม โดยสาธิต ให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ขั้นที่ 2) ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะขั้นพื้นฐาน ไปตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการบทเรียนนั้น ๆ ทั้งหมด ขั้นที่ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะโดยไม่มีการสาธิต หรือมีแบบอย่างให้ดู จนกระทั่งผู้เรียนสามารถทำทักษะเหล่านั้นจนจำได้ ขั้นที่ 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติ ได้แล้ว ครูผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำกระบวนการเหล่านั้น และปฏิบัติได้อย่างถูกต้องสวยงาม ขั้นที่ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วแล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติท่ารำอย่างต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้น จนจบและฝึกปฏิบัติกระบวนการท่าช้า ๆ จนกระทั่งสามารถทำได้อย่างชำนาญ (ทีศนาแหมมณี, 2548) ประกอบการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้สื่อเทคโนโลยีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) หนังสือที่สร้างขึ้น ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูล ที่ผู้เรียนสามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจคอมพิวเตอร์ในระบบออนไลน์และออนไลน์ซึ่งผู้เรียน สามารถใช้สื่อในการทบทวนบทเรียนและครูผู้สอนยังสามารถใช้ในการจัดกิจกรรมสอนในเนื้อหา บทเรียนนั้นได้ง่ายมากยิ่งขึ้น (ไพฑูรย์ ศรีฟ้า, 2551)

ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาแนวคิดและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาโดยเดวิส ซึ่งเน้น การสอนทักษะปฏิบัติผ่านการแบ่งขั้นตอนการเรียนรู้เป็นส่วนย่อย ๆ อย่างชัดเจน แนวทางนี้ช่วยให้ ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะได้อย่างเป็นลำดับโดยเริ่มจากการฝึกทักษะย่อยทีละขั้น เมื่อผู้เรียน เชี่ยวชาญในแต่ละทักษะย่อยแล้ว จึงนำไปสู่การเชื่อมโยงทักษะเหล่านั้นจนเกิดเป็นทักษะที่ซับซ้อน และสมบูรณ์มากขึ้น รูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นระบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งและพัฒนา

ทักษะการทำได้รวดเร็วกว่าการสอนในรูปแบบทั่วไป การฝึกซ้ำและการประยุกต์ใช้ทักษะย่อยยังช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและสามารถปฏิบัติท่าทำได้ถูกต้องแม่นยำ ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในนาฏศิลป์ไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเน้นการฝึกฝนนาฏยศัพท์และภาษาท่ารำพื้นฐาน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและการแก้ไขทัศนคติทางความคิดที่มองว่านาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ยาก นักเรียนยังสามารถพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2.2 เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับสื่อ E-book

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานด้านนาฏศิลป์ไทย โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถนำข้อมูลและเนื้อหาที่ได้รับไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัติการเคลื่อนไหวพื้นฐานด้านนาฏศิลป์ไทย

3.2 ครูผู้สอนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book ไปใช้พัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มาศึกษาความรู้วิจัยฉบับนี้ในเรื่อง การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่นไปพัฒนาและปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคต

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 ห้อง 120 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ห้อง ป.4/1 จำนวน 1 ห้อง 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์

ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผนการเรียนรู้ แผนละ 1-2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติทางการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ระยะเวลาทดลอง ทำการทดลอง จำนวน 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 2) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องการเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ โดยใช้แบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียน และใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพื่อประเมินความสามารถในการปฏิบัติทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 10 แผนการจัดการเรียนรู้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง 3) เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะปฏิบัติทำรำ เรื่อง ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นแบบประเมินความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Rubric) 4) นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามเดวีส์ร่วมกับ E-book ที่ส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายในรายวิชานาฏศิลป์ไทย 5) นำทักษะปฏิบัติทำรำไปประเมินนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเดวีส์ร่วมกับ E-book และรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติต่อไป สถิติที่ใช้ในการวิจัย 1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ (1) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (3) ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (P) ค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน E_1/E_2

5. ผลการวิจัย

5.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะด้านปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	38	250	7236	190.42	11.40	76.17
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	38	25	817	21.5	1.12	86
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2 เท่ากับ 76.17/86.00						

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book

ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อย (E_1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 190.42 คะแนน จากคะแนนเต็ม 250 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.17 และคะแนนจากการวัดทักษะด้านปฏิบัติทางการเรียน (E_2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.00 สรุปได้ว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book นั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.17/86.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.2 วิเคราะห์ทักษะการปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 2 ทักษะการปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book

นักเรียนคนที่	ความถูกต้องของท่ารำ (5)	ลีลาในการปฏิบัติท่ารำ (5)	ความสัมพันธ์ของท่ารำกับจังหวะ (5)	ความอ่อนช้อยและสวยงาม (5)	ความมั่นใจในการแสดงออก (5)	คะแนนรวมทักษะปฏิบัติท่ารำ (25)	แปลผล
1	5	3	4	4	5	21	ดีมาก
2	4	4	4	5	4	21	ดีมาก
3	5	4	5	4	5	23	ดีมาก
4	4	4	4	3	4	19	ดี
5	3	5	5	4	5	22	ดีมาก
6	4	4	4	4	4	20	ดี
7	4	3	5	4	4	20	ดี
8	5	3	5	4	5	22	ดีมาก
9	4	4	3	5	4	20	ดี
10	5	3	4	4	5	21	ดีมาก
11	4	4	3	3	4	18	ดี
12	5	4	4	4	3	20	ดี
13	4	5	5	3	4	21	ดีมาก
14	3	5	4	4	5	21	ดีมาก
15	4	3	5	4	4	20	ดี
16	5	4	4	5	3	21	ดีมาก
17	4	4	5	5	4	22	ดีมาก
18	3	4	4	3	4	18	ดี
19	4	5	3	4	4	20	ดี
20	4	4	4	4	5	21	ดีมาก
21	4	3	5	5	4	21	ดีมาก
22	5	4	4	5	3	21	ดีมาก

นักเรียน คนที่	ความ ถูกต้อง ของทำ รำ (5)	ลีลาใน การ ปฏิบัติ ทำรำ (5)	ความสัมพันธ์ ของทำรำกับ จังหวะ (5)	ความ อ่อนช้อย และ สวยงาม (5)	ความ มั่นใจใน การ แสดงออก (5)	คะแนน รวม ทักษะ ปฏิบัติ ทำรำ (25)	แปลผล
23	4	3	3	4	4	18	ดี
24	3	4	4	4	5	20	ดี
25	3	4	4	4	5	20	ดี
26	4	5	5	4	4	22	ดีมาก
27	5	5	4	5	3	22	ดีมาก
28	4	3	5	5	4	21	ดีมาก
29	3	4	4	3	4	18	ดี
30	4	3	3	4	4	18	ดี
31	4	4	4	4	5	21	ดีมาก
32	4	4	5	5	4	22	ดีมาก
33	5	4	4	5	3	21	ดีมาก
34	4	5	3	4	4	20	ดี
35	3	4	4	4	5	20	ดี
36	4	3	4	4	4	19	ดี
37	3	4	4	5	3	19	ดี
38	4	4	4	4	5	21	ดีมาก
รวม	153	149	157	158	158	775	
\bar{X}	4.03	3.92	4.13	4.16	4.16	20.39	
S.D.	0.68	0.67	0.66	0.64	0.68	1.30	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะปฏิบัติทำรำโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวิสร่วมกับ E-book หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีคะแนน ($\bar{X} = 20.39$, S.D.1.30) อยู่ในระดับ ดีมาก โดยจำแนกรายบุคคล จำนวน 20 คน อยู่ในระดับ ดีมาก จำนวน 18 คน อยู่ในระดับ ดี ผ่านเกณฑ์คะแนนในระดับ ดีขึ้นไป คิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 81.58

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนโดยรวมทักษะการปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย

ข้อที่	ทักษะรายด้าน	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.	คิดเป็นร้อยละ
1	ความถูกต้องของทำรำ	153	4.03	0.68	80.53
2	ลีลาในการปฏิบัติทำรำ	149	3.92	0.67	78.42
3	ความสัมพันธ์ของทำรำกับจังหวะ	156	4.11	0.66	82.63
4	ความอ่อนช้อยและสวยงาม	158	4.16	0.64	83.16
5	ความมั่นใจในการแสดงออก	158	4.16	0.68	83.16
ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการปฏิบัติโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 81.58					

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนโดยรวมทักษะการปฏิบัติทำรำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย นักเรียนมีคะแนนด้านมีทักษะความถูกต้องของท่ารำ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.68 , ร้อยละ 80.53) อยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีคะแนนด้านลีลาในการปฏิบัติท่ารำ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.67 , ร้อยละ 78.42) อยู่ในระดับดี นักเรียนมีคะแนนด้านความสัมพันธ์ของท่ารำกับจังหวะ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.66 , ร้อยละ 82.63) อยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีคะแนนด้านความอ่อนช้อยและสวยงาม ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.64 , ร้อยละ 83.16) อยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีคะแนนด้านความมั่นใจในการแสดงออก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.68 , ร้อยละ 83.16) อยู่ในระดับดีมาก นักเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยในแต่ละด้านในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

5.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book

การเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ครูผู้สอนชี้แจงและอธิบายทักษะปฏิบัติต่าง ๆ ให้ผู้เรียนทราบ	4.60	0.71	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีการสาธิตทักษะหรือการทำให้ผู้เรียนเป็นตัวอย่าง	4.57	0.64	มากที่สุด
3. ได้ฝึกทักษะปฏิบัติท่ารำจนเกิดความมั่นใจ	4.71	0.61	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดการจัดการเรียนการสอนขั้นตอนเหมาะสมเข้าใจง่าย	4.42	0.85	มาก
5. ครูผู้สอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะย่อย ๆ และผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติทักษะในส่วนต่าง ๆ	4.57	0.72	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนสาธิตและให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะออกเป็นส่วนย่อย ๆ	4.60	0.71	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนให้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำนั้นได้ดียิ่งขึ้น	4.55	0.79	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนได้เชื่อมโยงท่ารำตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบทักษะปฏิบัติ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	4.71	0.61	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนใช้สื่อเทคโนโลยีที่น่าสนใจ	4.57	0.75	มากที่สุด
10. นักเรียนมีความพึงพอใจ ในการจัดการเรียนรู้โดยรวม	4.31	0.87	มาก
รวมเฉลี่ย	4.56	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book นักเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.26)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.17/86.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักทฤษฎีการสอนทักษะปฏิบัติโดยเฉพาะรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ทิศนา แคมมณี (2560) และเอาสื่อการสอน E-book เข้ามาอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับสื่อ E-book มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ผู้สอนสาธิตทักษะการปฏิบัตินาฏยศัพท์พื้นฐาน และภาษาทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างในงานฝึกทักษะปฏิบัติโดยใช้คลิปวิดีโอ ภาพ และคำอธิบายอัปโหลดลงสื่อ E-book ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนเห็นภาพรวมของการทักษะทั้งปฏิบัติทั้งหมดแล้ว ครูผู้สอนแยกเป็นทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ และสาธิต ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยผู้เรียนสามารถเข้าไปดูและทบทวนทักษะการปฏิบัตินาฏยศัพท์พื้นฐาน และภาษาทำ กับคลิปวิดีโอ ภาพ และคำอธิบายต้นฉบับได้ในสื่อ E-book ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ผู้เรียนปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ได้แล้ว ครูผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการเพิ่มเติมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนั้นปฏิบัติทำท่า หรือทักษะนั้นได้ดียิ่งขึ้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติทำท่าในแต่ละส่วนได้แล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนจึงได้มีประสิทธิภาพ และได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมที่ดีผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญได้มีการนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาค่าความเหมาะสมของเครื่องมือและนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทำท่า โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและให้เทคนิคเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ปวีณา ถมยากุล (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวในรายวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวในรายวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.73/78.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

6.2 ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติทำท่าในกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติในการปฏิบัติทำท่า เรื่องทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book หลังเรียนแต่ละกิจกรรมโดยภาพรวม ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติในการปฏิบัติทำท่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทักษะปฏิบัติร้อยละ 81.58 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการเรียนรู้

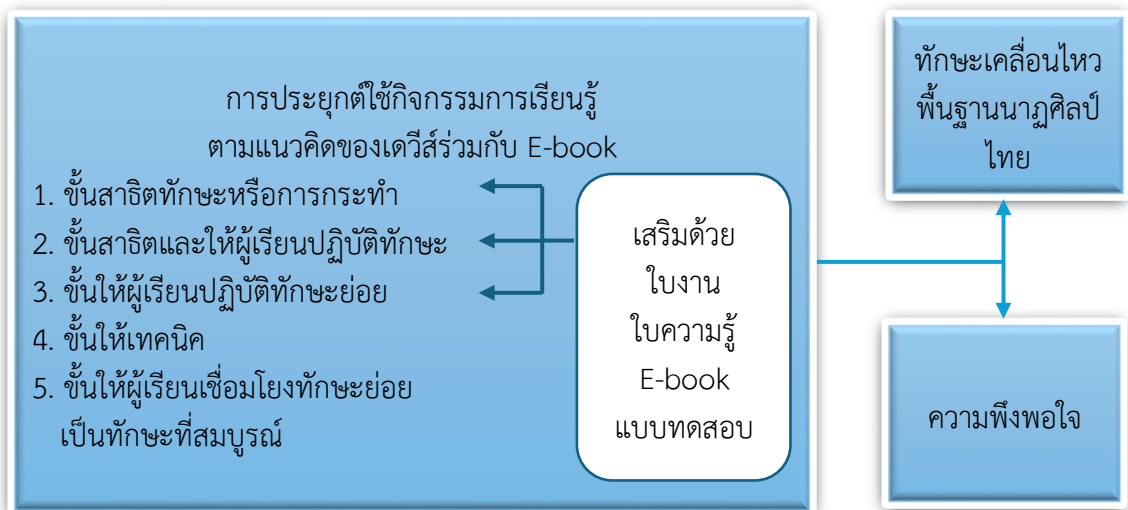
ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามขั้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรายุทธ มะปะทั่ง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสเรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถทักษะปฏิบัติด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิด ของเดวิสเรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติท่ารำและการขับร้อง เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนแต่ละแผน โดยภาพรวมมีความสามารถในการปฏิบัติท่ารำและการขับร้องหลังการจัดการ เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทักษะปฏิบัติร้อยละ 84.04 ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ จึงทำให้สามารถพัฒนา ความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

6.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยด้วยรูปแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวิสร่วมกับ E-book นักเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย 1) ครูผู้สอนให้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนแนะนำเทคนิค วิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำนั้นได้ดียิ่งขึ้นที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.79) 2) ได้ฝึกทักษะปฏิบัติท่ารำจนเกิดความมั่นใจ และผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติทักษะในส่วนต่าง ๆ ที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.72) 3) ครูผู้สอนอธิบายและให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะออกเป็นส่วนตัวย่อย ๆ ที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.71) 4) ครูผู้สอนมีการสาธิตทักษะหรือการทำให้ผู้เรียนเป็นตัวอย่าง ที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.64) 5) ครูผู้สอนได้เชื่อมโยงท่ารำตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบทักษะปฏิบัติ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.61) ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนโดยเนื้อหาถูกออกแบบให้เข้าใจง่าย พร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ การใช้ภาพประกอบและวิดีโอที่สื่อความหมายสอดคล้องกับเนื้อหา การเรียนรู้เน้นทักษะการเคลื่อนไหวนาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยมีการอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติ อย่างละเอียดช่วยเพิ่มความน่าสนใจในการจัดกิจกรรม พร้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและมั่นใจจนสามารถปฏิบัติท่ารำได้อย่างเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ยังมีการกำหนดเวลาเรียนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ยังใช้สื่อ E-book ร่วมกับแนวคิดของเดวิส เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และช่วยส่งเสริมทักษะด้านการปฏิบัติท่ารำนาฏศิลป์ไทยด้วยกระบวนการที่ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหา และการปฏิบัติ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีความสุขในกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งยังพัฒนา ทักษะและสร้างความสนใจใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องในด้านนาฏศิลป์ไทยและสามารถพัฒนาทักษะได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นรูปแบบการจกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนได้ อย่างดีเยี่ยม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ปวีณา ถมยากุล (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุด

กิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวในรายวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย
ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวในรายวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.52)

7. องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐาน
นาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ
2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิค
5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์ สามารถแสดงเป็นภาพ ได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้นวัตกรรมที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ

8.1.2 โรงเรียนควรส่งเสริมการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book ให้บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ เรื่อง การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

8.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ครูผู้สอนควรมุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านการปฏิบัติจริง การแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ และสะท้อนผลการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความมั่นใจและความกล้าแสดงออกของผู้เรียน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรศึกษาทักษะปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์กับวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนตามรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8.3.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดเรียนการสอน ในรายวิชาศิลปะ เรื่อง การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

9. บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ทิตินา แคมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- ทิตินา แคมมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปวีณา ฅมยากุล. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวในรายวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. **วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**. 20(2). 347-359.
- ไพฑูริย์ ศรีฟ้า. (2551). **E-book หนังสือพูดได้**. กรุงเทพฯ : ฐานบุ๊คส์.
- โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น. (2565). **รายงานงานวัดและประเมินผล ประจำปีการศึกษา 2565-2566**. ขอนแก่น : โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น.
- วรายุทธ มะปะทั่ง. (2563). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่อง พื้นฐานนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิมลศรี อุระมัย. (2555). **นาฏกรรมและการละคร**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตร เทพวงษ์. (2548). **นาฏศิลป์สำหรับครูประถมศึกษา – อุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.